

עפ"ג 46969-11-24 - פלוני נ' מדינת ישראל

בית המשפט העליון

עפ"ג 46969-11-24

לפני:	כבוד הנשיא יצחק עמית כבוד השופטת דפנה ברק-ארז כבוד השופט דוד מינץ
המערער:	פלוני
נגד	
המשיבה:	מדינת ישראל
	ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו בתפ"ח 53534-09-22 מיום 15.10.2025 שניתן על ידי כב' השופטים יוסי טופף, עודד מאור ומעין בן ארי י"ט חשוון תשפ"ו (101025)
תאריך ישיבה:	עו"ד אלון ארז
בשם המערער:	עו"ד תמרה ולדמן מימון
בשם המשיבה:	עו"ד סיוון קוריס
בשם שירות המבחן:	

פסק-דין

1. המערער הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בביצוע שלושה מעשים מגונים בנכדתו בת השש - עבירות לפי סעיף 351(ג)(2) וסעיף 348(ב), לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק) בנסיבות סעיפים 345(ב)(1) ו-345(א)(1) לחוק. בתמצית שבתמצית, המערער גרם לנכדתו לגעת באיבר מינו בשלוש הזדמנויות שונות (לפירוט המעשים ראו החלטתה של השופטת ר' רונן מיום 25.11.2024, שבמסגרתה דחתה את הבקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר).

ביום 15.10.2024 נגזר דינו של המערער והושת עליו, בין היתר, מאסר בפועל של 33 חודשים בהתאם לדעת הרוב (השופט י' טופף בהסכמת השופטת מ'בן ארי, ובניגוד לדעתו החולקת של השופט ע' מאור, שהיה סבור כי יש להטיל על המערער עונש של 42 חודשי מאסר).

2. על חומרת גזר הדין נסב הערעור שלפנינו.

המערער טען, בין היתר, כי העונש שהושת עליו חורג מרף הענישה המקובל; כי יש לקחת בחשבון את גילו המתקדם (כיום בן 76); את העובדה כי הודה במעשיו וחסך מזמנו של בית המשפט; את ההמלצה השיקומית המובהקת של שירות המבחן; ואת הערכת המסוכנות הנמוכה שמעידה על קרבתו לסייג אחריות פלילית בהתאם לסעיף 40ט(א)(9) לחוק, שכן גורמי המקצוע בשירות המבחן ובמרכז להערכת מסוכנות מינית חיוו דעתם כי ביצע את המעשים בשל ירידה קוגניטיבית במצבו.

3. הלכה עמנו כי ערכאת הערעור אינה מתערבת בחומרת העונש, למעט במקרים חריגים בהם נפלה טעות בולטת בגזר הדין או שהעונש שנגזר על ידיה חורג באופן קיצוני מרף הענישה הנוהג בנסיבות דומות. לא זה המקרה שלפנינו. מנעד הענישה בעבירות כגון דא הוא רחב והעונש שהושת על המערער אינו חורג מהענישה המקובלת במקרים דומים.

המעשים המגונים נעשו בנכדתו של המערער שהייתה רק בת 6 בעת שפגע בה מינית (באחד המקרים ביצע המערער את המעשה בכפייה ובכוח), תוך שהמערער מנצל את האמון שנתנו בו הנכדה ובני משפחתו. הפסיקה עמדה על כך שעבירות מין במשפחה הן מהחמורות ביותר בספר החוקים. המחוקק מייחס חומרה יתרה לעבירות מסוג זה, כפי שעולה מהחמרת הענישה של המבצעים עבירות מין בתוך המשפחה. גם בפסיקה נקבע כי יש להחמיר את העונש בגין עבירות אלה, ולהעדיף בעת גזירת העונש שיקולים של גמול והרתעה על פני נסיבותיו האישיות של העבריין (ראו, לדוגמה: ע"פ 695/16 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 4 והאסמכתאות שם (30.4.2017)).

4. סוף דבר שלא מצאנו עילה להתערב בגזר הדין (ונזכיר כי דעת המיעוט אף סברה כי יש להשית על המערער עונש חמור יותר), אף בשים לב לנסיבותיו האישיות של המערער. כפי שציינה השופטת רונן בהחלטה הנ"ל, יש לקוות כי המערער יוכל להשלים את ההליך הטיפולי שבו החל, במסגרת שירות בתי הסוהר.

אשר על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, כ"א חשוון
תשפ"ו (12 נובמבר
2025).

יצחק עמית
נשיא

דפנה ברק-ארז
שופטת

דוד מינץ
שופט